

- Գ. Ժ. Վ. — Յանքանքը մտնո չէ, քանի որ ամառ մը յառաջ դուրսանալ է արդէն: Չնր տեղոյն մարտադուրը յարցնելու էր:
- Գ. Ե. Ն. — Շնորհակալ ենք Ձեր քարի-խորհուրդներուն. բայց գործադրութեան համար հարկ է գիտնալ որ դրամական զոհողութիւնն ալ անտես ընելու չէ: “Գրասէլմուրնը երկազողման” է. Վիճմանայի Միթիթարեանք, այս, “չառ քան կընան սալ ազգին”, բայց կը հարցնէ արդեօք թէ ազգն ալ ճիշդ կընայ սալ Միթիթարեանք: Չենք խօսիք՝ իւր գոյու-թեան հետ կոտոր մեր չայ ազգին այն մասին վայ, որ քաղաքական զոհարանին վայ ամէն օր կը զոհուի. եւ քաղաքաշար տառապանքներն շուշ գտան շունի, այլ մեր խօսքն է ան ազգայնոց վայ, որ արտն պահանջն միայն, եւ “մեծամեծ կոտորել”, բայց չառ լաւ չլլար, եթէ “անոսիւր լեզուի” փոխարէն՝ իրենց երկակապառ արդիւնքու մէջ գտնուած իրենց համար անօգուտ դրամներով — խօսելին:
- Գ. Զ. — Լորէն “Հանդիսի”, Նախորդ Թուին մէջ յայտնեցինք մեր կարծիքը: Թող Նախ ամէնքն իրարու հետ միանան եւ որոշ նպատակի մը համար գործադրեն իրարու, եւ յետոյ իրենց մասնագէտութիւնն ալ “փափաքելի գտնուի”: Սահման ու Մարտիկ աւելի կը հրճուի եթէ փոխապէս մտորեն եւ դիւրազին կամքաններու՝ իրական գործադրելու իրենց նպատակը, որ է լուսաւորել ազգը գիտութեամբ ու դպրութեամբ:
- Վ. Ն. Ս. — Գարապոյ յոյսերով մի սնանիք. անծառայողա-նութեան զոհեցէ, “Սուրաբիներու հացի կտոր կը նե-անն. քաշալիներու օգնութիւն կ'ընեն”: Գնդեցիկ խոստում-տորէ ալ մի խաղաղիք. ամէն կարելի ու ներքին միջոցները գործածեցէ՛ք Ձեր իրաւունքն յարգելու տալով: Լինք շատուր համոզուած ենք, որ Համութի փնայ, բայց իւր գործը կը շարունակուի ի Թուրքիա: Յաւակն այն է միայն, որ ամենին հաւատարմի նպատակներն են՝ ամենացաւա-րդութեան մէջ գտնուողները: Սահման ի կորուստ կը մտ-նուն իրենց հայրենիքը՝ այն արարածներն, որոնք անսանա-կան կիրքերուն սանձ դնել չի կրնար կառավարութիւնը: Ներդասակն տէրութեանց դարձանակալ սպանելուն՝ յար-մար ասիկանք կը պատրաստուին: Բայց ան հարձակո-նքին չի զօրօտար պետութիւնը, կանս չի ծնունդ քրիս-տոնեայ հպատակներն՝ պարզապէս քրիստոնեայ ըլլալուն համար:
- Վ. Ս. Ե. — Թող տուէր որ յիշեցնենք թէ “Վիճմանայի Միթիթա-րեանք”, գործադրութեան գրասենյակ քաջած ընծ Լոր-ապի մէջ: Ան քաղաքամուրհան միշտ պատրաստ ենք մեր կարելին ընել, բայց անհարկի ծախքերու ալ մասնունի՝ կարծիքն, չենք ալ արտօրել չէ: Այս նկատմամբ ամառ-ները մահաւաճ շատ կը ներդուի: Սգնել, դիւր-թիւններ մատուցանել խորհողով նոյն իսկ ասմշորդներով կրնար ընթացիկ որ չի զլացուի, բայց դրամական նպատ-կեր ընելու ի վիճակի չենք: — Եարմար ասիք կը համա-րիրք միմազանք ընդ միշտ անսնուն ալ ըսելու, որոնք Վիճման կը փոփան, եւ մեր զոհներն ահ կ'անուն: Հարմարակն կեղտով գրեթէ ամենուն ալ դասով կը դո-ցուի, ծամբան...: Արդէն քաղաքի փորձարթիւ գաղութն ալ շատ կը տառապի այս “անկոշ հիւրերուն”:
- Գ. Ս. Ե. — “Հանդիսի” մատնախօսականը կ'ընթալ թէ կ'արդա-ցած չէ՛ք՝ նոյն “Գրական ամսագրութիւնը”, անուանելու արժանի գրքին նկատմամբ: Սրբազան Օրմանեանի գրքը՝ եթէ ի քայ անտիւն իբր յայտնուած գրքին կցուած մի-ծակարկական ծանօթութիւններն, շատ ձեռն առաջութիւն մատուցած է “Հայաստանայի Ներդուի”: Արդէն շատ լաւ կը մասնակցէ “Կաթ. Արձ.” մէջ բազմամիտու “Գաշ.” թէ Օրմանեան կընար՝ եթէ ուզէր, միշտ հաւաքուն ալ ազգայնօրհան: Բաւական է այս Նախադասութիւնը մեր “գրական ամսագրութիւնը”, վերահիշութիւնը արդարա-ցանկ. “Il y a que la verité qui offense”՝ կը գոչնք հե-ղեանի իր — միթիթարութիւն: Բայց անիկ գաղմարակի կէտ մի կայ, այսպիսի գիրք մը, որ նոյն իսկ շատ մը “հայ լուսաւորչականներու, ծիծաղը կը շարժէ՝ արքանի կը դատուի այսպէս լեզուներու թարգմանուելու եւ Հայաս-տանացի եկեղեցւոյ իբր թէ վարդապետութեան վայ՝ երուպալոց ալ քննիչաղ շարժուել: Ես ցախից պարզա-պէս: Միջ գրական շրջանակէն դուրս ելելով ընդդիմա-նօտութիւն մը գրել, անկողը անարած կ'ընք, գիտնալով որ կրօնական վէճերը միշտ փամառանք եղած են, բայց

քանի որ այս գիրքը աշխատ լեզուների կը թարգմանուի, ասիք ի կ տրոհ Ներդուայի գիտնականաց, որ չայատա-նքայց եկեղեցւոյ վարդապետութիւն ներդաստուած անծ-նական նարատմութեանց վրայ ծիծաղ չարեցելու:

Վ. Ս. Մ. Վ. — Կարելի է իւրաքանչիւր նորարարը քաղին հեղե-նակները գտնել: Գիտնքը առաւանակի հեղինակը (Ե. Սրմանէլեանիւն), հայկալիւր քաղին՝ իբր contrôle (Բ. Էշէլեան) յայնպարաժիմ իբր appartement (ի “Սուրան-դակ”, Զարմայր [?]):

ՆՈՐ ՀՐԵՏԱՐԵԿՈՒԹԻՒՆԵՐ

(Թարգարութեան խաւրուած:)

126. ՍԵՆՏԵՆՆԻ ՀՐԵՆՆԻ Ս. — Թուրքաւորութիւն. միջին դարնը-թացը: Կ. Գ., տպ. Վ. եւ Տ. Տէր-Ներսէսեան, 1912: 80, էջ 287: Գին 7/4 դր.: — Քրտ. Միացեալ Ընկերութեանց Հայոց:
127. ՆՍՏՈՐԻՆԵՆ ԳԻՅՏ. Վ. Ե. — Հուլարական վերադարձութիւ-նը ընդմէջ Հայաստանի եւ Լոնդոնի 1909 թ. Գ. մինչեւ 428 յ. Է.: Համառոտ Հայոց պատմութիւն այս շրջանին: Վերնտիկ, տպ. Ս. Զաքար, 1912: 80, էջ 8+391: Գին 2 ֆր.:
128. ԹՆՐԱՅԵՆԻ ԵՆԻՎԱՆ Թ. — Կիլիկիոյ աղտուր (պատմաբանագր): Հատոր Բ.: էջ 161—336: Կ. Գ., տպ. Սատուրեան, 1912: 80: Գին 7/4 դր.:
129. ՔՕՏԵՊՈՒՆԷ ԸՆԴԻՅՈՒՄՍՈՒ ՓՆՆ — Եուսահատութեան ժայթ-քումը. գերմաններէն Մկրտիչ Գարսամյան: Կ. Գ., տպ. “Եւրոպա”, 1912: 80, էջ 16: Գին 50 փարս:
130. КУЧУКЪ-ЖАННЕСОВЪ Х. И. — Старинная армянская рукопись и армянский надписи, находящаяся въ предѣлахъ Россіи и принадлежъ Г. А. Халезянца, Москва 1902. 49, էջ 46.
131. TORKOMIAN DR. VAHRAM — Un tableau allegorique des oeuvres de bienfaisance: Bulletin de la Société française d'histoire de la Médecine XI. Nr. 7, Juillet 1912, page 422—427 (Extrait).

ԸԶԳ. ԹԵՐԵԹԵՐՈՒ ԲՈՎԱՆԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆԵՆ ԳԼԿՈՒԾԵՐ

“Լուսաբեր-Արև”, Զ. տարի 1910/11, Թ. 912—1068.

923 † Մարտ. Իսկուրեան: 927 Մարտիս Լիւս. Թէ Ինչպէս ճանաչայ Իսկուրեանը (9, 931, 2, 4, 8, 940): 942 Ար-ւաբ. Թ.՝ Ա. Արիփեանի յիշատակին (3): 944 Բաւառեան Գր.՝ Լիւս. Իսկուրեանի Լիւսաբանաց (5, 6, 7, 8, 9, 953, 5, 6, 8, 9): 976 † Թ. Գրաւաբ. 979 Մարտիս Լ.՝ Ա. Մանթաշեք: 982 Արւաբ. Թ.՝ Զուրաբեան Գ. Գրաւեան: Լիւսաբ. Կա-րապետ Ռեկեան: 984 Մարտիս Լ.՝ Հիւրիկապետէի յարեանք: 1003 Գիւն. Գրեգոր Եղեանեան: 1005 Մարտիս Լ.՝ Արիփա-ր Էջեան Կուսակալ: 1007 Մարտիսեանի մահաբանին քաջաւոր: (9): 1010 Մարտիս Լ.՝ Գ. Չապարեան: 1025 Միւս.՝ Ուրեան (7): 1040 Գ. Վ. Եօթեփեան:

“Գեղարուեստ”, Թ. 4:

Գ. Լ.՝ Ուրաբեան միջնադարեան հայ նկարա-րեան: Երւս. Լ.՝ Հայկական ճարտարապետութիւնը: Երւս. Լ.՝ Ուրաբեանի արտաւոր մի հմուշ Թ. Գր. Զարմ. (Խո-տալիւրաց Ս. Նախ): Բ. Գրաւեանի Ս. Գր. Զարմ. Զարմ. Զարմ. Մարտիս Գրաւեան: Գրաւեան Ե.՝ Լիւսաբ. Կա-րապետ Կուսակալ: Երւս. Լ.՝ Գրաւեան Ե.՝ Լիւսաբ. Կա-րապետ Կուսակալ: Երւս. Լ.՝ Գրաւեան Ե.՝ Լիւսաբ. Կա-րապետ Կուսակալ: Երւս. Լ.՝ Գրաւեան Ե.՝ Լիւսաբ. Կա-րապետ Կուսակալ:

“Զարագ, Ի. Բ. տարի 1911, Թ. 1—12:

1 Նախադասութեան Բիւլետեն Բ.՝ Զարագի Գրեգորեանց, 3 Փառնակ: Պետրոս Սիմեոնեան: Tigo՝ Ա. Արմեանեան: 4 Արւաբ. Թ.՝ Հիւրիկապետէի: 5—6 Ա. Արաբեան: 7—8 Նոր-Կաթիլեանի: Լ. Բ. Ընդ. Կիւսակալ: Ա. Մանթաշեք: 10 Նախադասութեան յիշատակին: 11 30 ամսակ Արեւիկ: 12 Միջոյն յուշարան Կ. Լ. Բ. XXX-ամսակ:

Ի ՊԵՏԻՒ ՀԱՅ ԳՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏԻՆ

1500 ԱՄԵԱԿԻՆ

ԵՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

400 ԱՄԵԱԿԻՆ

ԱՋԳԱՑԻՒ ԵՎ ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՈՄԻՏԵ

Յառաջիկայ 1912 Հոկտեմբեր 26 Շաբաթ գիշեր, Գահիրէի մէջ

ԱՋԳԱՑԻՆ ԿԵԱՆՔԷ ԱՌՆՈՒՄՑ 150Է ԱՅԻՆ ՆԿԱՐՆԵՐ ՊԻՑԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄԻՆ ՄՈԳԱԿԱՆ ԼԱՊՏԵՐՈՎ

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ԸԼԼԸԼՈՎ

ԵՒ

ՄԻԱՑՆ ՄԷԿ ԱՆԳԱՄ

412—1912

1512—1912

ԵՐԿՈՒ ՅԻՅԱՏԵԼԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԵՐՈՒ ԱԹԻՒԻ, ՍԿԵԱԼ ՍԵՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊԷՆ

Մինչեւ ցայսօր մեր ունեցած Թագաւորները, Իշխանները, Կաթողիկոսները, Պատրիարքները, Աքքաճայրերը եւ Ազգապետները, Ամիրաները եւ Երեւելի Հայկազունք, ըլլորն ալ իրենց բնական մեծութեամբ պիտի երեսին, եւ թոյրն ալ մշտնջող ու վառեղանակ

Հայ Արուեստը, Ճարտարապետութիւնը, Խմբանկարներ, Հայերէն ձեռագրեր, Յիշատակելի վայրեր, Պատերազմներ, Դէպքեր, Տպագրական Արուեստի յառաջադիմութիւն, Կոնդակներ, Կոնստանդնուպոլսէ զրոյթները, Հայկական դրամներ, եւն եւն:

Թոյրն ալ ազգային եւ խիստ հետաքրքրական

ԱՅՍ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄԸ ՍԵՐՔՈՒՄԸ Է

ՅԻՋԱՏԵԼԻ ԵՐԵՎԱՆԻ

ՀԵՂԻՆԱԿ ՎԱՀԱՆ ԶԱՐԳԱՐԵԱՆԻ ԿՈՐԵ

որ ամէն ջանք ի գործ կը դնէ շքեղ ընելու եւ անմոռանալի՝ Յոյեղեմանական հանդէսներուն մէջ: Կարգադիր Մամախուով մի աշակից եղած է իրեն:

Մանրամասնութիւնք եւ Հանդէսին վայրն ու ժամը պիտի ծանուցուն հետզհետէ: Ո եւ է կարգադրութեան կամ տեղեկութեան համար դիմել Վահան Զարգարեանի, Շաբա Ապոխի Ազիզ էլ Թավաշի, Թիւ 5:

ԱՅՍ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄԸ ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԵՐՈՒ ԱԹԻՒԻ, ՍԿԵԱԼ ՍԵՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊԷՆ